

DOM

afsagt den 16. september 2011 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Würtzen, Ulrik Jensen og Lene Holm Trøst (kst.)) i kæremål

V.L. B-1146-11

Far

(advokat Mogens Vinther, Ribe)

mod

Mor

(advokat Vivian Jørgensen, København)

Ved kendelse af 26. april 2011 har Retten i Sønderborg bestemt, at den af indkærede,

Mor

, anlagte sag om forældremyndighed over parternes to fællesbørn,

Barn 1

og

Barn 2

, kan behandles

og afgøres af byretten.

Kendelsen er kæret af Far, der har gentaget sin påstand for byretten om, at sagen i det hele skal afvises fra domstolene.

Mor

har påstået stadfæstelse.

Landsretten har under den for byretten verserende sag tidligere truffet afgørelse om spørgsmålet om midlertidig forældremyndighed. Byretten havde ved kendelse af 12. januar 2010 tillagt Mor forældremyndigheden over de to fællesbørn alene, indtil sagen var afgjort. Efter at kendelsen var blevet kæret af Far, afviste landsretten imidlertid ved kendelse af 12. marts 2010 at Mor's anmodning om at få tillagt midlertidig forældremyndighed over børnene. De nævnte kendelser er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2010 side 1744.

Det er nu yderligere oplyst, at parterne opnåede skilsmisse ved dom afsagt den 17. maj 2010 af Retten i Sønderborg. Ydermere er det oplyst, at [Far] i februar 2011 ved Tribunale dei Minori di [By 2], Italien, har iværksat et søgsmål mod [Mor] blandt andet med påstand om, at det bestemmes, at hun har fortabt sin forældremyndighed over de to fællesbørn.

Det er endvidere oplyst, at den i landsrettens kendelse af 12. marts 2010 nævnte sag, som [Far] i 2008 har anlagt mod [Mor] om blandt andet forældremyndigheden over børnene, fortsat ikke er afsluttet.

[Far] har til støtte for sin påstand navnlig anført, at det følger af retsplejelovens § 448 f, at [Mor] tidligst har kunnet rejse sag om forældremyndigheden her i landet efter, at fogedretten den 29. maj 2009 afslog hans anmodning om tilbagegivelse af børnene. [Far] har herved henvist til landsrettens begrundelse i kendelsen af 12. marts 2010. At der efter denne er afsagt dom af Retten i Sønderborg den 17. maj 2010 om, at ægteskabet opløses, ændrer ikke ved dette.

[Mor] har til støtte for sin påstand henvist til byrettens begrundelse for sin afgørelse. Hun har endvidere anført, at hun har rejst sin sag om forældremyndighed allerede den 11. juni 2008, hvilket er forud for [Far's] sagsanlæg i Italien, og at separationssagen i Italien i hvert fald har mistet sin betydning efter skilsmisседommen af 17. maj 2010, også for så vidt angår spørgsmålet om forældremyndighed. [Mor] har yderligere anført, at [Far] efter de foreliggende oplysninger om hans handlemåde må anses for at have samtykket i, at børnene fortsat skulle bo i Danmark.

Landsrettens begrundelse og resultat

I landsrettens kendelse af 12. marts 2010 er det lagt til grund, at [Far] ikke havde samtykket i, at børnene skulle bo hos [Mor] i Danmark, og at de derfor var tilbageholdt ulovligt her den 11. juni 2008, da [Mor] for statsforvaltningen rejste sagen om ophævelse af den fælles forældremyndighed, jf. forældreansvarsloven § 31. Dette står - uanset det, som [Mor] har anført - fortsat ved magt. Af de grunde, som er anført i landsrettens nævnte kendelse, kan den af [Mor] den 11. juni 2008 rejste og fortsat for byretten verserende sag om forældremyndigheden over børnene

og om disses bopæl ikke behandles her i riget, da betingelserne herfor i retsplejelovens § 448 f, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1 og 4, ikke var opfyldt, da sagen blev rejst. I overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget om de nævnte bestemmelser og under hensyn til reglernes formål er det forholdene på dette tidspunkt, der er afgørende for danske myndigheds internationale kompetence i sådanne sager. Betingelserne i retsplejelovens § 448 f, stk. 3, nr. 2, jf. stk. 1, nr. 1 og 4, er først blevet opfyldt, da fogedretten den 29. maj 2009 endeligt afslog [Redacted] Far's [Redacted] anmodning om tilbagegivelse af børnene. Det kan ikke antages, at byretten under den allerede da verserende sag har opnået international kompetence på grundlag af fogedrettens afgørelse. Allerede som følge af det anførte og da det, som [Redacted] Mor [Redacted] i øvrigt har anført, ikke kan føre til andet resultat, tages [Redacted] Far's [Redacted] påstand om sagens afvisning fra domstolene til følge.

Thi kendes for ret:

Den af [Redacted] Mor [Redacted] den 11. juni 2008 rejste sag mod [Redacted] Far [Redacted] om forældremyndigheden over fællesbørnene [Redacted] Barn 1 [Redacted] og [Redacted] Barn 2 [Redacted] og disses bopæl afvises fra domstolene.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part eller til statskassen.

Würtzen

Ulrik Jensen

Lene Holm Trøst
(kst.)